

SIGNE

Signe er 34 år. Hun bor på et bosted, hvor der er personale, der kan hjælpe i hverdagen, når der er behov for det. Helle er den fra personalet, som Signe har den tætteste kontakt med.

Allerede da Signe gik i børnehave, var der fokus på, at Signe af og til virkede fjern, som om hun forsvandt ind i sig selv. I løbet af de første skoleår fik Signe en epilepsidiagnose. Mange og hyppige anfald har skadet hendes hjernes funktion. Det betyder, at hun både kan have svært ved at lære nye ting, og hendes teenageår var ekstra vanskelige: Her blev det tydeligt, at hun har svært ved at begå sig i sociale sammenhænge. Senere kom der perioder, hvor Signe var præget af voldsom angst.

Helle har været med Signe ved lægen, fordi hun bløder fra underlivet – også når hun ikke har menstruation. Hun får en henvisning til en gynækolog. Lægen siger til Signe og Helle, at der kan være lang ventetid hos nogle gynækologer og nogle kan ligge langt fra bostedet. Lang transporttid kan være en udfordring for Signe.

Det lykkes at få en tid 8 uger efter lægehenvi-ningen. Da Helle kommer for at hjælpe Signe med at blive klar, kan hun se, at Signe er helt fjern og plaget af angst. Hun kan slet ikke gennemføre en gynækologisk undersøgelse den dag.

Helle ringer til gynækologen for at aflyse tiden og få en ny tid. Sekretæren hos den gynækologiske klinik siger lidt irriteret, at en aflysning på dagen blokerer for, at andre kan få en tid. Den næste ledige tid i klinikken er om 2 måneder. Helle problematiserer, at der så kommer til at gå 4 måneder, før hun bliver undersøgt.

Sekretæren tilbyder at ringe, hvis der kommer et afbud. Helle er rådvild. Hun ved, at det ikke er en løsning. En underlivsundersøgelse skal forberedes i god tid, hvis det skal lykkes for Signe at møde op. Hun synes allerede, at Signe har gået al for lang tid med uregelmæssige blødninger og nu kommer der til at gå endnu længere tid. Hun er i tvivl om, hvad hun skal gøre?

